

“भीठे बच्चे- प्राण दान दिनेवाला बाबा हुनु हुन्छ, उहाँले यस्तो ज्ञान दिनु हुन्छ जसबाट प्राण दान मिल्छ। यस्तो प्राण दान दिने बाबालाई प्रेमले याद गरौं।”

प्रश्न:- कुन आधारमा २१ जन्मसम्म तिम्रो सबै भण्डार भरपुर रहन्छन्?

उत्तर:- संगमयुगमा तिम्रो बच्चाहरूलाई जुन ज्ञान मिल्छ, त्यो आम्दानीको स्रोत हो। यस पढाइको आधारबाट सबै भण्डार भरिपूर्ण हुन्छन्। यस पढाइबाट २१ जन्मको खुशी मिल्छ। यस्तो कुनै चीज हुँदैन जसको प्राप्तिको इच्छा रहोस्। बाबाले ज्ञानको यस्तो दान दिनु हुन्छ, जसबाट आत्मा केबाट कै बन्छ!

ओम् शान्ति। भगवानुवाच- शालिग्रामहरूले सम्झन्छन् शिवबाबा हामीलाई पढाउन आउनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँले नै सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई अब कुनै नयाँ कुरा लाग्दैन। समझमा आएको छ। मानिसहरूले त सबै भुलेका छन्। जसले पढाउनुभयो उहाँको सट्टा पहिलो नम्बरमा पढ्नेवालाको नाम राखिदिएका छन्। तिम्रो पढ्दा-पढ्दा यो कुरा सिद्ध गर्नु छ। हिन्दू शास्त्रहरूको नै कुरा हो, अरू धर्मका शास्त्रहरूको होइन। भूल नै हिन्दू शास्त्रहरूको छ। तिम्रो बाहेक यो कुरालाई अरू कसैले सिद्ध गर्न सक्दैन। बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो अनादि ड्रामा हो, फेरि पनि दोहोरिने छ। तिम्रो मनुष्य मात्रलाई सुधार्ने पुरुषार्थ गर्छौं। मनुष्य जब सुध्निन्छन् तब दुनियाँ नै सुध्निन्छ। सत्ययुग हो सुध्नेको नयाँ दुनियाँ र कलियुग हो बिगेको पुरानो दुनियाँ। यो पनि तिम्रो बच्चाहरूले राम्रो संग बुझ्दछौ र धारण गरेर सम्झाउन लायक पनि बन्छौ। यसमा धेरै शुद्धता चाहिन्छ। बाबाले तिम्रोलाई कति रिफाइन सम्झाउनु हुन्छ, सुधार्नु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- जब तिम्रो सुध्निन्छौ फेरि मलाई सुधार्ने आवश्यकता रहँदैन। तिम्रो अन-आर्य बनेको थियो, अब आर्य अर्थात् देवी-देवता बन्नु छ। त्यो त सत्ययुगमा नै हुनेछौ। उनीहरू सबै सुध्नेका थिए, अब बिगेकाले उनीहरूको पूजा गर्छन्। यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन हामी उनीहरूलाई किन सुध्नेको भन्छौ? हुन त सबै मनुष्य नै हुन्, जो सुध्नेका आर्य थिए उनीहरू नै अहिले बिगेका छन्। आर्य र अन-आर्य। बाँकी त्यो जुन आर्य समाज छ, त्यो मेठ-पंथ हो। यो सबै वृक्षबाट स्पष्ट बुझ्न सक्छौ। यो हो मनुष्य सृष्टिको वृक्ष, यसको आयु ५ हजार वर्षको छ। यसको नाम कल्पवृक्ष हो। तर कल्पवृक्ष शब्दबाट मनुष्यहरूको बुद्धिमा वृक्ष आउँदैन। तिम्रोलाई वृक्षको रूपमा सम्झाइएको छ। उनीहरूले भन्छन्- कल्प लाखौं वर्षको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ५ हजार वर्षको छ। अरू कसैले कति वर्ष सुनाउँछन् कसैले कति। पूरा बुझाउने कोही छैन। आपसमा कति शास्त्रवाद गर्छन्। तिम्रो त यो रूहरिहान हो, तिम्रो गोष्ठी गर्छौ, यसलाई रूहरिहान भनिन्छ। प्रश्न-उत्तर बुझ्नको लागि पनि गर्छन्। बाबाले तिम्रोलाई जे सुनाउनु हुन्छ, त्यसबाट नै शीर्षक निकालेर तिम्रो सुनाउँछौ। उनीहरूले के सुनाउँछन् त्यो पनि तिम्रो गएर सुन। फेरि आएर यस प्रकारको वाद-विवाद चल्छ भनेर सुनाउनु पर्छ।

पहिला त यो सम्झाउनु छ- गीताका भगवान् को हुनु हुन्छ? भगवान् बाबालाई भुल्नाले खाता बिल्कुलै चट भएको छ। तिम्रो बच्चाहरूको त बाबा संग प्यार छ। तिम्रो बाबालाई याद गर्छौ। बाबा नै प्राण दान दिनेवाला हुनु हुन्छ। ज्ञानको यस्तो दान दिनु हुन्छ, जसले तिम्रो केबाट के बन्छौ। त्यसैले बाबा संग प्यार राख्नु छ। बाबाले हामीलाई यस्ता-यस्ता नयाँ कुरा सुनाउनु हुन्छ। कृष्णलाई कति याद गर्छौ, उनले केही दिँदैनन्। नारायणलाई याद गर्छन्। याद गर्नाले केही हुन्छ र? कंगालेको कंगाल नै रह्यो। देवताहरू कति सम्पन्न थिए। अब सबै चीजहरू नक्कली भएका छन्। जसको कुनै मूल्य थिएन त्यसलाई पनि पैसा पर्ने भएको छ। त्यहाँ अनाज आदिको मूल्यको कुनै कुरा हुँदैन। सबैको आफ्नो-आफ्नो सम्पत्ति आदि हुन्छ, कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको प्राप्तिको इच्छा रहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिम्रो भण्डार भरिपूर्ण गरिदिन्छु। तिम्रोलाई यस्तो ज्ञान दिन्छु जसबाट तिम्रो भण्डार भरिन्छ। तिम्रो बुद्धिमा छ- ज्ञान आम्दानीको स्रोत हो। ज्ञान नै सबैकुरा हो। यस पढाइबाट तिम्रो कति उच्च बन्छौ! पढाइ भण्डार हो नि। ती शिक्षकहरूले पढाउँछन्, त्यसबाट अल्पकालको सुख मिल्छ। यस पढाइबाट तिम्रोलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ। तिम्रो बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ। यो बुझ्न समय लाग्छ। छिटै कसैले बुझ्न सक्दैन। करोडौंमा कोही निकलन्छन्। आधाकल्प देखि सबै मनुष्यहरूले एक-अर्कालाई गिराउँदै आएका छन्। चढाउनेवाला

एक बाबा हुनु हुन्छ। बेहदको पढाइ पढाउने बाबाको सट्टा पढ्नेवालाको नाम राखिदिएका छन्। दुनियाँले यी कुरालाई जान्दैन। भन्छन्- भगवानुवाच, पढाएर जानुभयो। फेरि उहाँको कुनै शास्त्र रहँदैन। सत्ययुगमा कुनै शास्त्र हुँदैन। यी सबै हुन् भक्ति मार्गका सामग्रीहरू। कति ठूलो वृक्ष छ। भक्तिका यी अनेक हाँगा नभएको भए वृक्षको नाम पनि रहने थिएन। यी सबै धारणा गर्नु पर्ने कुरा हुन्। तिमी धारणा गर्छौं। पढाउनेवाला त पढाएपछि लोप हुनु हुन्छ। पढ्नेवाला आएर विश्वको मालिक बन्छन्। कति नयाँ कुरा छन्। एउटा कुरा पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन। विद्यार्थी पनि तिमीहरू सबै नम्बरवार छौ, कोही पास हुन्छौ, कोही फेल हुन्छौ। यो हो बेहदको ठूलो परीक्षा। तिमीलाई थाहा छ- हामीले अहिले राम्रो सँग पढ्यौं भने कल्प-कल्पान्तर राम्रो पढ्नेछौं। राम्रो पढ्नेवाला नै उच्च पद पाउँछ। नम्बरवार सबै जान्छन्। सारा क्लास ट्रान्सफर हुन्छ। नम्बरवार गएर बस्छन्, यो ज्ञान पनि आत्मामा छ। राम्रो या नराम्रो संस्कार पनि आत्मामा हुन्छ। शरीर त माटो हो। आत्मा निर्लेप हुन सक्दैन। १०० प्रतिशत सतोप्रधान र १०० प्रतिशत तमोप्रधान को हुन्छन्- यो पनि तिमी बच्चाहरू बुझ्नेको छौ। पहिला त गरिबहरूलाई उठाउनु छ। ती पहिला आउँछन्। गुरुहरूको पनि जब राम्रा-राम्रा अनन्य शिष्यहरू आउँछन्, तब उनीहरू सबैको बुद्धि खुल्ने छ। आफ्नै पातहरू निकलदै गएको देख्नेछन्। यहाँका जो हुन्छन् उनीहरू त निकलने छन्। बाबा आएर नयाँ वृक्ष सुरु गर्नुहुन्छ। जो अरू-अरू धर्ममा गएका छन् तिनीहरू सबै फर्किन्छन्। फेरि पनि आफ्नै देशमा आउँछन्। यहाँका नै थिए नि। हाम्रो शाखाका जो छन् ती सबै आउँछन्। पछि गएर तिमीले सबै बुझ्दै जान्छौ। अब बाहिरबाट सबैलाई धक्का मिल्दै जान्छ। जहाँ-जहाँ बाहिरका छन् तिनीहरूलाई भगाउँदै रहन्छन्। सम्झन्छन्- यी अत्यन्तै धनवान् बनेका छन्। यहाँ बस्ने गरिब भएका छन्।

पछि गएर सबैलाई आ-आफ्नो धर्ममा जानु पर्छ। आखिरमा सबै आफ्ना-आफ्ना घरतर्फ भाग्नेछन्। बेलायतमा कोही मर्यो भने उसलाई आफ्नै देशमा लिएर आउँछन् किनकि भारतवर्ष फस्टक्लास पवित्र भूमि हो। यहाँ नै नयाँ दुनियाँ थियो। यस समयमा यसलाई निर्विकारी दुनियाँ भन्न सकिदैन। यो हो विकारी दुनियाँ त्यसैले बोलाउँछन्- पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। हुन त दुनियाँ त यही नै हो तर पनि यस समयमा दुनियाँमा कोही पनि पावन त छैन। पावन आत्माहरू मूलवतनमा हुन्छन्। त्यो हो ब्रह्म महत्त्व। सबै पावन बनेर त्यहाँ जान्छन्। फेरि पार्ट बजाउन नम्बरवार आउँछन्। आदि सनातन देवी-देवता धर्मको यो जग हो। फेरि तीनवटा हाँगाहरू निकलन्छन्। यो त देवता धर्म हो। यो कुनै हाँगा होइन। पहिला यो फेद फेरि तीन हाँगा निस्कन्छन्। मुख्य छन् ४ धर्म। सबै भन्दा राम्रो धर्म हो यो ब्राह्मण धर्म। यसको धेरै महिमा छ। तिमी यहाँ हीरा समान बन्छौ। बाबाले तिमीलाई यहाँ पढाउनु हुन्छ। त्यसैले तिमी कति ठूलो हो। देवताहरू भन्दा पनि तिमी ब्राह्मण बढी जानी छौ। आश्चर्य छ नि। हामीले जुन ज्ञान लिन्छौं त्यो हामीसँगै जान्छ। फेरि त्यहाँ ज्ञानलाई नै भुल्छौं। तिमीलाई थाहा छ- पहिले हामी के पढ्यौं, अहिले के पढ्छौं। आई.सी.एस. का विद्यार्थीले सुरुमा के पढ्छन् र पछि गएर के पढ्छन्। फरक त हुन्छ नि। पछि गएर तिमीले धेरै नयाँ प्वाइन्टहरू सुन्ने छौ। अहिले बताउँदिन। पार्ट नै पछि सुन्ने छ। बुद्धिमा रहन्छ- ज्ञानको पार्ट पूरा हुने समयमा हामी पनि बाबाको ज्ञानलाई धारण गर्छौं। फेरि हाम्रो पार्ट स्वर्गमा सुरु हुन्छ। उनीहरूको पार्ट पूरा हुन्छ। बुद्धिमा धेरै राम्रो धारणा चाहिन्छ। स्मरण गर्दै जाऊ, बाबालाई याद गर्दै जाऊ। याद भएन भने कम पैदा पाउँछौ। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै शरीरको भान निकलिन्छ। संन्यासीहरूले पनि यस अवस्थाको अभ्यास गर्दै गर्दै शरीरलाई छोडिदिन्छन्। तर तिनीहरूको बाटो फरक छ, त्यसैले उनीहरूलाई फेरि जन्म लिनु पर्छ। अनुयायीहरूले सम्झन्छन्- उनी ब्रह्ममा लीन भए, फेरि फर्केर आउन सक्दैनन्। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- फर्केर कोही पनि जान सक्दैन। पछि गएर जब सबै कलाकारहरू स्टेजमा आउँछन् अनि फेरि घर जान्छन्। त्यो हो हदको विनाशी नाटक, यो हो बेहदको अविनाशी नाटक। तिमीले राम्रो सँग सम्झाउन सक्छौ, यो ड्रामा जुम्मा जसरी चल्छ। उनीहरूले त फेरि सानो-सानो ड्रामा बनाउँछन्। झूटा फिल्महरू बनाउँछन्। तिनीहरूमा अलिकति राम्रो कुरा हुन्छ, जस्तै विष्णुको अवतरण देखाउँछन्। यस्तो होइन माथिबाट कोही उत्रेर आउँछ। लक्ष्मी-नारायण पार्ट खेलन् आउँछन्। बाँकी माथिबाट कोही उत्रेर आउँदैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ। तब यी कुरा तिमीले सबै बुझ्न सक्छौ। पहिले तिमी पनि तुच्छ बुद्धि थियौ। जब बाबाले सम्झाउनुभयो तब तिमी दिमाग खुलेको छ। यति समय जे-जति सुन्यौ कुनै कामको थिएन, झन् गिर्दै गयौ त्यसैले तिमीहरू सबैबाट लेखाउँछौ। जब लेखेर दिन्छन् अनि बुझिन्छ- केही बुद्धिमा बसेको छ। बाहिरबाट आउँछन्, फाराम भराउँछन् भने हाम्रो कुलको हो भनेर थाहा हुन्छ। मूल कुरा हो बाबालाई चिन्नु। सम्झाउनु- कल्प-कल्प बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यो सोध्नु छ- कहिले देखि पवित्र बन्न भएको छ? चाँडै सुधिदैनन्। घरि-घरि मायाले पक्रिन्छ। कच्चा देखेपछि निलिहाल्छ। कति महारथीहरूलाई पनि मायाले निलेको छ।

शास्त्रहरूमा पनि अहिलेको नै दृष्टान्त छ। मन्दिरमा पनि घोडा सवार, महारथी, पैदल सेना देखाउँछन्। तिमीले अहिले आफ्नो यादगार देख्छौ। जब तिमी बनिसक्यौ भक्ति रहने छैन। तिमीले कसैलाई पनि ढोग्न सक्दैनौ। तिमीले सोध- यी कहाँ गए? यिनको जीवनी भन्नुहोस्। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानी बनाउनु भएको छ त्यसैले तिमीले सोध्दा नशा राख्नु छ। पास विद अनर ८ हुन्छन्। यो धेरै ठूलो परीक्षा हो। आफूलाई हेर्नु छ- मेरो आत्मा पवित्र बनेको छ? ब्याट्री तब भरिन्छ जब योग हुन्छ। बाबा संग योग राखेमा सतोप्रधान बन्छौ। तमोप्रधान आत्मा फर्केर जान सक्दैन।

यो पनि ड्रामा हो। त्यहाँ दुःख दिने कुनै चीज हुँदैन। गाईहरू पनि सुन्दर हुन्छन्। कृष्णको साथमा गाईहरू कति सुन्दर देखाउँछन्। ठूला-बडा मनुष्यहरूको फनिचर पनि सुन्दर हुन्छन्। गाईले राम्रो दूध दिन्छ, तब त दूधको नदी बग्छ। अहिले यहाँ छैन। अहिले तिमी ज्ञान स्वरूप बनेको छौ। यस दुनियाँलाई तिमी तुच्छ सम्झन्छौ। यसको सारा किचडा स्वाहा हुनु छ। फेरि सारा किचडा निस्केपछि सबै स्वच्छ बन्छन्। हामी आफ्नो राजधानीमा जान्छौ। त्यसको नाम हो स्वर्ग। सुन्दा नै खुशी हुन्छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यो बिग्रेको पुरानो दुनियाँलाई सुधार्नको लागि स्वयंलाई सुधार्नु छ, आफ्नो बुद्धिलाई बाबाको यादले रिफाइन बनाउनु छ।

२) आपसमा रूहरिहान गर, वाद-विवाद होइन। ज्ञानको दान गरेर सर्वको भण्डारा भरिपूर्ण गर्नु छ।

वरदान:- स्नेहको रिटर्नमा स्वयंलाई टर्न गरेर (बदलेर) बाबा समान बन्ने सम्पन्न र सम्पूर्ण भव स्नेहको लक्षण हो उसले स्नेहीको कमीलाई देख्न सक्दैन। स्नेहीको गल्तीलाई आफ्नो गल्ती सम्झन्छ। बाबाले जब बच्चाहरूको कुनै कुरा सुन्नुहुन्छ भने सम्झनु हुन्छ यो मेरो कुरा हो। बाबाले बच्चाहरूलाई आफू समान सम्पन्न र सम्पूर्ण देख्न चाहनु हुन्छ। यस स्नेहको रिटर्नमा आफूलाई टर्न गरिहाल। भक्त त शिर उतारेर राख्नको लागि तैयार छन् तिमीले शरीरको शिरलाई नउतार, बरु रावणको शिर उतारिदेऊ।

स्लोगन:- आफ्ना रुहानी प्रकम्पनद्वारा शक्तिशाली वायुमण्डल बनाउने सेवा गर्नु सबै भन्दा श्रेष्ठ सेवा हो।